

[Kristine Heltberg.]

Det kan ikke nægtes, at det er kommet så sent, at man måske kun kan betragte det som en inspiration til næste samlings arbejde omkring dette punkt. Det vil jeg da også håbe at det bliver, og jeg vil da håbe, at nogle af de tanker, der er fremsat, måske i forbindelse med nogle oplæg omkring skatproblemerne som helhed vil give anledning til en bedre omtanke og måske en lidt ændret holdning fra flere af de partiers side, hvis ordførere ikke har været fulde af begejstring. Men vi er sådan set vant til, at man, når vi fremsætter nogle forslag, der i og for sig rummer perspektiver, der peger lidt ud over dagen og vejen, har lidt svært ved at se det, indtil der er gået nogen tid, så hjælper det gerne, og så overtager man gerne vores forslag. Det er der en vis tradition for, og det er der ikke noget ondt i.

Med hensyn til ministerens bebrejdelse over, at jeg ikke havde foretaget nogen beregninger, vil jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at dette ikke er et lovforslag, men et beslutningsforslag, netop bl. a. fordi mit parti ikke har en omfattende embedsmandsstab til rådighed, der kan foretage realistiske beregninger. Hvorvidt de beregninger, der er forelagt af ministeren, holder, skal jeg naturligvis ikke udtale mig om. Det forekommer mig blot, at fordelene ved, at man fik en rimelig form for uddannelsesstøtte, så man kom den uenighed og den splitelse til livs, der er fremkommet ved, at så mange får uddannelsesstøtte, uden at der er rimelig grund til det, ville være så uvurderlige, at man måske nok skulle kunne finde midlerne, selv hvis de store tal, ministeren opererer med, skulle holde stik.

Det forslag, som fru Edele Kruchow kom med om et forberedende arbejde, således at vi ikke bliver taget på sengen med hensyn til problemerne omkring uddannelsesstøtten i næste omgang, forekommer mig at være overordentlig tiltalende, og jeg vil da stille i hvert fald min tid til fuld disposition for eventuelle møder i den anledning.

Det helt afgørende er, at man kommer videre i drøftelsen af uddannelsens finansiering, således at vi dels slipper for at høre om alle disse millionærbørn, der får uddannelsesstøtte, og alle de fattige folks børn, der ikke kan få det — og det er jo historier, der måske nok er overdrevne, men som der er

alt, alt for meget sandt i — dels virkelig får skabt grundlaget for en så rimelig tildeling af støtte, at vi kan sige, at den økonomiske side af den uretfærdighed, der ligger i den skæve fordeling inden for de forskellige uddannelser, i hvert tilfælde er bragt af vejen.

Det skulle nødig gå sådan, at vi bragte vores unge under uddannelse i den situation, at vi skulle komme i tanker om det, som Christian VIII siges at have sagt: Fattige er vi blevet, små er vi blevet, skal vi nu også være dumme, kan vi lige så godt opføre os med at være en stat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til den anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om omkostningsdæmpende ydelse [af Ømann m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 177) findes i tillæg A. sp. 3029, fremsættelsen i tidenden sp. 6860).

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om bunden opsparing [af Ømann m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 178) findes i tillæg A. sp. 3031, fremsættelsen i tidenden sp. 6860).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Jeg skal udtale mig om lovforslaget om ophævelse af lov om omkostningsdæmpende ydelse, og så går jeg i øvrigt ud fra, at fi-